לעיל נג:], ב) [ל"ל ממןלמר ליה רב נחמןועיין בהרא"ש], ג) לעיל מב. ד) וברשב"ם בב"ב עד: גריס הכא סמתרי], ה) [לקמן נו:], ו) [לעיל ולעיל (נ ה) [לעיל מד.], ט) נדה נה י) לעיל מב:, כ) בס"ח: ראיתו (היינו ראית אותו), ל) [לעיל מה.], מ) נ״א החלל, נ) [לעיל נא: איתא הונא מר בריה דרבי נחמיה], **ס**) [ועיין תוס' שבת נג. ד"ה אילימא וכו' והל"עו.

גליון חש"ם

תום' ד"ה וחוייה וכו' דקים ליה. כעין זה צמוס' שבת דף ט ע"ב ד"ה הח :)"[]

הגהות הב"ח (h) גם' שמנו חכמים דבי רב פפא:

מוסף רש"י

הגלודה. בהמה שנקלף עורה מפני טורח מלאכה . או מסמס שסיו וודה וה. מו ממומת שמין (נויו נויו). בוקא דאטמא. קולית היכך. בוקל כמו בוכנל עגולת כלשו ותחוב בחור כעלי (לעיל מב:). המכתשת המכתשת העת דשף מדוכתיה. שקפן הייצה אלים ממקומו חור שבעלם אליה שהוא מחוב בו, ולקמן מסיים והוא דאיעכול ניבי

רבינו נרשום

אי וימא מרפא דידא רו׳ ָפּלֵצָא בלשון כנען. מכפא דמוחא עד אטמא כלומר כל הצואר כולו מן הראש כל הצואר כולו מן הראש ועד הירך. (כי [†]) הוה לר׳ רב ור׳ חייא כלומר שהיו אומר לר׳) שמוטה שחט את הבהמה ולאחר שחיטה נמצאת הגרגרת שנשמטה ממקומה כיון כשרה רנשחטה נשמטה ממקומה קודם שחיטה לא היה יכול לשוחטה. ור׳ יוחנן אמר יביא בהמה אחרת ויקיף כלומר יביא בהמה אחרת וישמטנה לאחר שחיטה וידמה לו אם דומה אם אלא שלא תפס בסימנין . ושחט ודאי דאמרי' אי שחוטה אבל תפס בסימנין ישחט אפשר לשמומה שתיעשה שחוטה וטרפה: רישבא. צייד: ואי

א) נראה דל"ל ששימש את רבי רבה ור"ח כלומר שהיה לומד אלל רבי ור"ח.

וושע נקובסו במשהו. תנן (לעיל דף מב.) הלכך דרוסתו נמי פשיטא איליבוא כפא דידא היינו בנגד בני מעים. פירש הקונטרס לי דבמשהו: קנה נקובחו בכחיסר. מנן [לקמן]: דרוסחו בכמה. רוחב לריך להאדים א: אחד זה ואחד זה. וושט וקנה דרוסתו במשהו:

> רגיל להורות שלריכה בדיקה מכפא ועד אטמא: כפא דידא. של יד וושם נקובתו במשהו דרוסתו במשהו קנה דהיינו עלם רחבה של כתף אשפלדו"ן נקובתו בכאיםר דרוסתו בכמה בתר דבעיא בלע"ו: עד אטמא. הירך דהיינו הדר פשמה אחד זה ואחד זה במשהו מאי כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי מעמא זיהריה מקלא קלי ואזיל יתיב רב יצחק מיקרו בני מעיים לקמן (דף נו:) גבי בר שמואל בר מרתא קמיה דרב נחמן ויתיב נחמרו בני מעיה: כפה דמוחה. כף וקאמר ידרוםה שאמרו צריכה בדיקה כנגד הגולגולת דהיינו כל החלל ואף כנגד בני מעיים יור"נ אמר) האלהים מורי בה רב הסימנים: מנו רב ומנו רב. מי מכפא ועד אטמא מאי כפא אילימא כפא הוא זה רב שאומרים לפנינו כל שעה: ולא נהירא ליה. אין אתה זכור מי דידא היינו כנגד בני מעיים אלא ימכפא הוא והלא ראיתים קודם שהלך לבבל דמוחא עד אטמא כי סליק רב חייא בר יוסף שהיה משמש את הנשיא: בישיבה. אשכחינהו לרבי יוחנן וריש לקיש דיתבי וקאמרי דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד כוא היה יושב ואני עומד שהיה חשוב ממני: ומאו גבר. במה הוא גדול: בני מעיים אמר להו האלהים מורי בה רב בכולת. בתורה ובחקידות: פתח ר"ל מכפא ועד אממא א"ל ריש לקיש מנו רב ומנו ואמר. נהירא לי וזכור הוא לטוב: רב ולא ידענא ליה א"ר יוחנן ולא נהירא ליה שמוטה ושחוטה. נמנאת גרגרת שמוטה ושחוטה ואין ידוע אם קודם לאותו תלמיד ששימש את רבי רבה ור' שחיטה נשמטה: כשרה. חייא והאלהים כל אותן שנים ששימש אותו מאם נשמטה תחלה היתה יורדת למטה תלמיד בישיבה אני שמשתי בעמידה ומאז ושוב אינה נשחטת: ויקיף. יחתכנה גבר הוא גבר בכולא מיד פתח ריש לקיש במקום אחר אם דומין מראיהן של ואמר ברם זכור אותו האיש למוב שאמרו חתכים טרפה דהואיל ודומין י"ל שאף חתך הראשון לאחר עיקור נעשה: שב שמעחת. בריש פירקין (דף מב.): רישנא. לייד: מחו. לחיותא: שמועה מפיו ישמומה ושחומה כשרה שאי אפשר לשמומה שתיעשה שחומה ור' יוחנן אומר דיביא ויקיף אמר רב נחמן דלא שנו בגידה דנשיה. פבחלים או במקל: אלא שלא תפס בסימנים אבל תפס בסימנים וקטלי. שהיתה מתה בכך: אחו ושחם אפשר לשמומה שתיעשה שחומה: לקמיה דרבי יהודה. לשאלו על כך זה הכלל: לאתויי מאי לאתויי שב שמעתתא שאם לקתה בגיד הנשה שלה תהא דבי יוסף רישבא מחו בגידא נשיא וקטלי טרפה אחרי שאנו רואין שהיא מתה אתו לקמיה דרבי יהודה בן בתירא אמר להו במכה זו: אלא מה שמנו חכמים. וכי להוֹםיף על המרפות יש אין לך אלא מה ולקמיה פריך הא קא חזינן דמתה: מחו בכולייתה. מכין בחץ החיה שמנו חכמים (6) רב פפא בר אבא רישבא מחו בכוליא וקטלי אתו לקמיה דרבי אבא אמר להו יוכי להוסיף על המרפות יש אין לך בכולייתא מלמעלה ומכוונים שאין החץ נכנסם ויורדת למטה מן הכליות לחלל: וקטלי. מתה מאליה: אמו לקמיה. אלא מה שמנו חכמים והא קא חזינן דקא לשאול אם ישחטוה אחר המכה מהו: מתה גמירי דאי בדרי לה יסמא חייא: **מֹתנֹי׳** דאי בדרי לה סמא. אם מפזריו עליה ואלו כשרות בבהמה יניקבה הגרגרת "או סס: מתבר' ניקבה הגרגרת. שנסדקה עד כמה תחסר רשב"ג אומר ∞עד בלא חסרון איסר כדמפרש: או כאיםר האיטלקי 'נפחתה הגולגולת ולא ניקב שנסדקה. לארכה וכדאמרן אם נשתייר הימנה למעלה ולמטה: נפחתה קרום של מוח בניקב הלב ולא לבית חללו הגולגולת. העלם נפחת ורואין אנו נשברה השדרה ולא נפסק החום שלה שלא ניקב הקרום: זה לחוך זה. סמניםלה הכבד ונשתייר הימנה כזית שסמוכין הן ודופנן של שניהם אדוקים יהמסם ובית הכוסות שניקבו זה לתוך זה יינישל המחול ענישלו הכליות יינישל לחי זה לזה ובאמלעיתן הן נקובין זה לזה ואם חזרו ונקבו במקום התחתון יניטלה האם שלה יוחרותה בידי דופנותיהן אין הנקב נראה לחוץ אלא שמים יהגלודה רבי מאיר מכשיר וחכמים זה לתוך זה כשרה דהא להדדי נמי יפוסלין: גמ' אתמר רבי יוחגן אמר אלו שפכי: ניטל לחי התחתון. מעל הבשר והסימנים מחוברים בבשר: מרפות דוקא ור' שמעון בן לקיש אמר אלו האם. מדרי"ן של נקבה שהוולד מונח כשרות דוקא במאי קא מיפלגי בדרב מתנא בה: וחרותה בידי שמים. מפרש ידאמר רב מתנא האי בוקא דאממא דשף בגמרא (לקמן נה:) שלמקה ריאה שלה מדוכתיה מרפה ר' יוחנן אמר אלו מרפות בידי שמים כגון שנבעתה מקול רעם דוקא תנא מרפות ותנא זה הכלל וברקים. חרותה קשה כחריות דקל.

ובגמ' (שם) מפרש מנה ידיע הם בידי שמים אם בידי אדם: הגלודה. שניטל עורה או מחמת שחין או מחמת מלאכה ולא נשתייר כלום. ובגמ' (שם) מפרש כמה ישאר מן העור ותהא כשרה: גבל' כל היכא דתני אלו מיעוטא משמע אלו ותו לא: מנא טרפות. חשבינהו לטרפות: וחנא זה הכלל. לאתויי הנך דלא תננהו: וחזייה

כפא דידא עלם רחב של כתף שקורין אשפלדו"ן בלע"ז

עד אטמא הירך דהיינו כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי מיקרו מאי טעמא זיהרא מיקלא קלי ואזיל גרסינן: מורי בה רב. רב היה בני מעיים לקמן (דף נו:) גבי נחמרו בני מעיים וקשה לפירושו דנהי דבלשון משנה וברייתא הוו בכלל בני

מעיים בלשון אמוראי לא הוו בכלל כדמוכח לעיל (דף נא:) גבי נפולה דקאמר אמימר נפולה שאמרו לריכה בדיקה כנגד בני מעים ומר זוטרא מוסיף כנגד כל החלל משמע דלח מיקרי בני מעיים אלא כרס ודקין ואתא מר זוטרא לאוסופי עד כנגד מי הדפנות כגון ריאה ולב וכבד וקורקבן ובתר הכי 0 בעי רב הונא נגד הסימנין מאי ואמר ליה רב אשי דקשין הן אצל נפילה וכן לעיל (דף נג:) לקחמר שמוחל דרוסה שחמרו לריכה בדיקה כנגד בני מעיים ואח"כ מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב כל החלל ונראה דכפא דידא דהכא יומסוף כפא דידא עד אטמא דאין בכלל זה אלא כרס ודקין ולהכי פריך היינו כנגד בני מעיים והא דלא משני מתחלת כפא שבא להוסיף אף ריאה וכבד משום דמשמע ליה כפח סוף כפא וגם הוה ליה למנקט כנגד כל החלל וגם ניחא ליה למימר מכפא דמוחא כדשמעינן ליה לרב לעיל (שם) דקאמר לריכה בדיקה נגד כל החלל ואפילו בסימנין: יביא ויקיף. יחתוך סימן זה עלמו שנשחט במקום אחר אם דומה מראית של חתכים טרפה דהואיל ודומין י"ל שאף חתך הראשון אחר עיקור נעשה וההיא דפ"ב (לעיל כח.) דשחט את הוושט ונמלאת גרגרת שמוטה זה היה מעשה ואמרו כל ספק בשחיטה פסולה אין יכול להקיף על ידי שיחתוך הוושט עדיין במקום אחר דממה נפשך לא יהו דומין החתוכין זה לזה אפילו נשמטה הגרגרת קודם שחיטה דאותה שעה היה עדיין חיות בוושט ועכשיו אין בו חיות כלל וא״ת ויביא עוף אחר וישחוט בו את הוושט ואח"כ ישמוט את הגרגרת ויראה אם מראיהן של השמוטות הללו שוין וי"ל דחין מקיפין אלא באותו עוף עלמו או באותה הבהמה עלמה ולמאי דגרסינן כאן בספרים יביא בהמה אחרת ויקיף קשה: ואלן כשרות בבהמה. כולהו לריכי כדפרישנא בריש פירקין (דף מב. ד"ה ניקב) בו (שייך לע"ב) וחזייה לדרב מתנא דאתיא בזה

הכלל מ"מ דדמיא לנמולי. וא"ת דהכא משמע בין לר"י בין לר"ל דלא מרבינן בזה הכלל אא"כ דמיא להנך דמתניתין ואם כן ההיא דרכיש בר פפא דלקתה בכוליא אחת היכי אתיא

האמר בריש פירקין (לעיל מג.) דלעולא דאמר ח' טרפות מנו חכמים דאתי למעוטי דרכיש בר פפא דלא דמיא וי"ל דסבר רכיש דמרבינן בזה הכלל אע"ג דלא דמי ורבי יוחנן ור"ל פליגי

עליה כמו עולא א"נ סבר כר"ל דאלו כשרות דוקא ואתיא מאלו כשרות כי היכי דאתי דרב מתנא לר"ל אע"ג דלא אתיא בזה הכלל וא"ת ואמאי מוקי תלמודא פלוגתייהו בדרב מתנא לוקמה בדרכים דרבי יוחנן סבר חזייה לדרכיש דאתיא בזה הכלל ואע"ג דלא דמיא ואתא אלו טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לדרכיש דלא אתיא בזה הכלל משום דלא דמיא וחני אלו כשרות למימר דהני הוא דכשרות הא דרכיש בר פפא טרפה וי"ל °דקים ליה למסדר הש"ס דפליגי בדרב מתנא:

סמג עשין סג טוש"ע יו"ד מי מ סעי מו: קפא ג מיי׳ פ״ג מהל׳ שחיטה סמג שם ווברב אלפם פרק

עין משפם

נר מצוה

קפ א ב מיי׳ פ״ה מהל׳

שני דמכילמין דף רסא.]: קפב ד ה מיי׳ שם הלי״ז טוש"ע יו"ד סי' כד סעיי יח [וברב אלפס שס]: קפג ו מייי פ״ח מהלי שחיטה הלכה כו [ופ"י הלכה יב] סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מד :מ״כ

קפר ז מיי׳ פ״ג מהל׳ שחיטה הלכה כג סמג עשין סג טוש"ע יו"ד

סיי לד סעי׳ ב: קפה ח מייי שם הלכה כל נוש"נו שם כן שוש ע שם סעי' ז: קפו ט מיי׳ שם הלכה כג

טוש"ע שם סעי ב: קפו י מיי פ"ו מה שחיטה הלכה סמג שם טוש"ע יו"ד סי" ל סעי ב: קפח כ מיי שם הל"ה סמג שם טוש"ע

יו"ד סי' מ סעי' ב: קפט ל מיי' פ"ט מהלי שחיטה הל"א סמג ק״ה:

קצ מ מיי פ״ח מהלי שחיטה הלי כא סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מא מ"ח: קצא ג מייי שם פ"ו הלי"ח סמג שם

טוש"ע יו"ד סי' מח סעי' קצב ס מיי׳ שם הל״כ

מתג שם מוש"מו טנוג שם שושיע יו"ד סי' מג סעי' א: קצג ע מיי' שם פ"ח הל' כה חמג שם מוש"ט יו"ד סי' מד סעי' ה: קצד פ מיי' פ"ח מהל' שחינוה הלי כג

סמג שם טוש"ע יו"ד סי" לג ס"א: כה צ מיי שם הלי כה סמג שם טוש"ע מג שם טוש"ע וו"ד סי מה סעי א: קצו ק מיי׳ פ״ח מהל׳

לו סער יד: קצו ר מיי פייט מהלי שחיטה הלייו סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נט :6"0

סמג שם טוש"ע יו"ד סי

לעזי רש"י

אישפלדו"ו. עצם השכם. מדרי״ץ. רֶחֶם.

שימה מקובצת

לן צריך להאדים מי אמרינן זיהרא קלי ואזיל עד ושט והוי במשהו המ״ד: 13 רגידא דושיא נכנס ויוצא ויורד למטה: דו ונראה דכפא דידא